

The North Face

1ο Φεστιβάλ αναρρίχησης Καλύμνου

27-30 Σεπτεμβρίου 2012

Το φεστιβάλ διεξήχθη με μεγάλη επιτυχία καθώς η κορυφαία εταιρεία ορειβατικού εξοπλισμού TheNorthFace®, έριξε μεγάλο βάρος στην οργάνωση φέρνοντας στην Κάλυμνο 2 μεγάλα φορτηγά με οπτικοακουστικό εξοπλισμό για τις βραδινές εκδηλώσεις, 50 περίπου άτομα προσωπικό, γύρω στους 20 επίσημους καλεσμένους τοπ αναρριχητές και πολλούς ειδικούς δημοσιογράφους και φωτογράφους.

Στην οργάνωση συμμετείχαν επίσης ο Δήμος της Καλύμνου και οι εταιρείες

και τα ειδικά έντυπα και web-site

Το "Base Camp" του φεστιβάλ ήταν στο καινούριο ξενοδοχείο "Elena Village", σχεδόν κάτω από την Grande Grotta. Εκεί διεξάγονταν οι εκδηλώσεις, είχαν στηθεί τα περίπτερα των συνδιοργανωτών και το επίσημο γραφείο εγγραφών. Βεβαίως η μεταίωση των προγραμματισμένων

για τον Οκτώβριο πτήσεων της εταιρείας χαμηλού κόστους Ryanair(λόγω αθέτησης της συμφωνίας συνδιαφήμισης των χειμερινών πτήσεων εκ μέρους των επαγγελματιών Κω και Ρόδου) είχε εμφανές αντίκτυπο στην προσέλευση των συμμετεχόντων, η οποία δεν ήταν η αναμενόμενη, μιας και γράφτηκαν μόλις 400 αναρριχητές.

Ανοιχτό σε αναρριχητές κάθε επιπέδου, το φεστιβάλ αποτελείτο από τρεις διαγωνισμούς: OPEN Marathon, BIG Marathon, και το PROjectcompetition. Αντιμετωπίζοντας τις απαιτητικές διαδρομές του διαγωνισμού PROject, μια ομάδα από παγκοσμίως αναγνωρισμένους αναρριχητές δοκίμασε να ολοκληρώσει τέσσερις νέες διαδρομές σε ένα νέο πεδίο που πλέον ονομάζεται "Ψηλή Ρίζα". Σε ασυνήθιστα ζεστές για την εποχή και με υψηλή υγρασία συνθήκες, μεγάλο πλήθος υποστηρικτών, θεατών και δημοσιογράφων συγκεντρώθηκε στο πεδίο για να παρακολουθήσει το συναρπαστικό θέαμα που εξελισσόταν.

Στους άνδρες επικράτησαν οι Yuji Hirayama (JPN), Alexander Megos (GER), Michael Fuselier (FRA), Nicholas Favresse (BEL), Gabriele Moroni (ITA), με τον κάθε αθλητή να ολοκληρώνει τρεις από τις τέσσερις διαδρομές και να μοιράζονται το συνολικό έπαθλο των

Επιμελείται
ο ΑΡΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
aritheo@otenet.gr

5000€. Καθώς μια γραμμή παρέμεινε ανολοκλήρωτη το έπαθλο μοιράστηκε στις υπόλοιπες τρεις. Επίσης συμμετείχαν οι Andre Neres (POR), Hansjoerg Auer (AUT), Kilian Fichhuber (AUT), Dani Andrada (ESP), Jonathan Siegrist (USA), Sam Elias (USA) & Iker Pou (ESP).

Οι διαδρομές στις οποίες έγινε ο διαγωνισμός ήταν οι Early Birds 8b, Fruit Ninja 8b+, Il re Della Pioggia 8b+ και Sandmann 9a?.

Στις γυναίκες την καλύτερη επίδοση είχαν οι Caroline Ciavaldini (FRA) & Melissa Le Neve (FRA). Συμμετείχαν επίσης οι Anna Stohr (AUT), Barbara Zangerl (AUT), Anna Mikoushkina (RUS), Daila Ojeda (ESP) και η Ελληνίδα Αργυρώ Παπαθανασίου.

Οι διαδρομές στις οποίες διαγωνίστηκαν ήταν οι Tizi 7c, Jonas 8a+, Cottero 8a+/b και Le Vent Nous Portera 8b+?.

Η ευχάριστη έκπληξη του φεστιβάλ ήταν ο 19χρονος Γερμανός (Ελληνικής καταγωγής) Αλέξανδρος Μέγγος. Ο Αλέξανδρος ήταν σε εκπληκτική φόρμα. Έφτασε στην Κάλυμνο στις αρχές Σεπτεμβρίου και σκαρφάλωσε ελεύθερα onsight κάποια πρότζεκτ μέχρι 8b+ ενώ πέτυχε με τη δεύτερη προσπάθεια για φέτος

(την είχε δοκιμάσει και παλιότερα) τη διαδρομή Inshallah 8c+. Όταν μάλιστα πήγε για να γραφτεί στο PROJECTcompetition ο αρμόδιος υπάλληλος δεν αναγνώρισε το μικροκαμωμένο Alex και ευγενικά του είπε «μικρέ εδώ είναι μόνο για επαγγελματίες!» Με την έναρξη του φεστιβάλ ο Αλέξανδρος φρόντισε να τον γνωρίσουν όλοι για τα καλά σκαρφαλώνοντας πιο γρήγορα από όλους τις τρεις πρώτες διαδρομές! Στη συνέχεια προσπάθησε τη Sandmann8c+/9a?. Ωστόσο, επει-

δή λόγω της ζέστης σκαρφάλωνε ιδρωμένος, το δέρμα στα ακροδάχτυλά του ήταν κατακοιμένο και πονούσε φοβερά (όπως βέβαια και στους υπόλοιπους αθλητές). Δυστυχώς ήταν κακή επιλογή το συγκεκριμένο πεδίο για τη συγκεκριμένη εποχή, μιας και ο ήλιος χτυπούσε τα βράχια από τις 11.00.

Αξίζει να σημειώσουμε πως ο Alex, ο οποίος τέλειωσε φέτος το σχολείο, βρίσκεται για μια μεγάλη αναρριχητική περιοδεία στην Αμερική. Το Νοέμβριο

1. Οι Yuji Hirayama, Caroline Ciavaldini και James Pearson απολαμβάνουν όμορφες στιγμές στο πεδίο Οδύσσεια (φωτό: Α. Θεοδωρόπουλος).

2. Στο κέντρο ο Αλέξανδρος Μέγγος προσπαθώντας την πιο δύσκολη διαδρομή στο PROJECT Sandmann 8c+/9a?. Αριστερά του η Caroline Ciavaldini (FRA) στην Les Vent Nous Portera 8b+? και δεξιά η Anna Stohr (AUT) στην Cottero 8a+/b. Πεδίο Ψηλή Ρίζα (φωτό: Γ. Κουλλιός).

3. Πεδίο Ψηλή Ρίζα. Αριστερά ο Nicolas Favresse (BEL) στη διαδρομή Early Birds 8b. Στο κέντρο ο Michael Fuselier (FRA) στην Les Vent Nous Portera 8b+? και δεξιά ο Kilian Fichhuber (AUT) δουλεύοντας τις κινήσεις στην Sandmann 8c+/9a?. Ο Kilian ήταν ο μόνος εκτός του Alex που βρέθηκε κοντά στην ελεύθερη ανάβαση της πιο δύσκολης διαδρομής (φωτό: Γ. Κουλλιός).

4. Ο Αλέξανδρος Μέγγος "δείχνοντας τα δόντια του" από την πρώτη κιόλας ημέρα του φεστιβάλ. Διαδρομή Early Birds 8b (φωτο: Myriam Caissy).

βρισκόταν και αυτός στο Red River Gorge και στον απόηχο των εκπληκτικών επιδόσεων του Adam Ondra (9a flash!) πέτυχε και αυτός απίστευτες επιδόσεις:

(“The Fly” 9aRumney (Το Kletterzene.com αναφέρει πως ήταν το δεύτερο 9a του Alex), 5 8b’s Onsite, 3 8b+ Onsite (“Omaha Beach”, “Transworld Depravity” und “100 Ounces of Gold”), “The Shocker” 8c (3.Go), “The Tube” 8c (3. Go), “Death star” 8c (3.Go), “Fifty words for pump” 8c+, “Southern Smoke” 8c+ (2.Go), “24 Carat” 8c+ (2.Go), “The Golden Ticket” 8c+ (2.Go), “Lucifer” 8c+ (2.Go), “Pure Imagination” 8c+ (Flash). Αξίζει να σημειώσουμε πως η Pure Imagination 8c+ and The Golden Ticket 8c+ πριν τον Οκτώβριο και την υποβάθμιση από τον Ondra ήταν και οι δυο 9a!)

Λαμβάνοντας χώρα σε υπάρχουσες διαδρομές το OPEN Marathon απευθυνόταν σε σκαιοσυντροφικές των δύο ατόμων με ανδρικές, γυναικείες και μικτές κατηγορίες. Οι 388 διαδρομές είχαν ελάχιστο βαθμό δυσκολίας 3c και ανώτατο 7a (Γαλλικό σύστημα βαθμολόγησης). Η βαθμολογία βασιζόταν στην ομαδική επίδοση. Ο διαγωνισμός BIG Marathon, επίσης για σκαιοσυντροφικές των δύο με ανδρικές, γυναικείες και μικτές κατηγορίες και με ομαδική βαθμολόγηση, έγινε σε 155 διαδρομές με ελάχιστο βαθμό δυσκολίας 7a+ και ανώτατο 8a. Το έπαθλο αποτελείτο από προϊόντα The North Face αξίας €5,000.

Στο Open Marathon, με επίπεδο δυσκολίας 3c έως 7a, κέρδισαν για τους άνδρες οι Urko Carmona Bandarian & Sergio Sola Atares. Το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό αν αναλογιστούμε πως ο Carmona (Urko) Bandarian, νικητής του Para-climbing World Championship το 2012 στο Bercy, διαγωνίστηκε έχοντας μόνο ένα πόδι προκαλώντας το θαυμασμό όλων των

διαγωνιζομένων. Οι Sandra Nakamatsu & Tiia Porri κέρδισαν στην κατηγορία των γυναικών. Το ουκρανικό δίδυμο Anna Mushchynina & Dmytro Mushchynina με χαρά παρέλαβαν το τρόπαιο του μικτού διαγωνισμού.

Στο BIG Marathon, με βαθμολογία από 7a+ έως 8a το δυνατότερο μικτό δίδυμο ήταν οι Teresa Troya Gil & Iris Matamoros Quero από την Ισπανία, δείχνοντας φο-

βερή διάθεση τόσο από το πλήθος των διαδρομών που ολοκλήρωσαν, όσο και από τη δυσκολία τους. Στους άνδρες κυριάρχησε το ρωσικό δίδυμο Vladimir Starstev & Stanislav Poplavskiy. Ο συνολικός αριθμός διαδρομών στο OPEN & BIG Marathon ανήλθε στις 1354. Κάθε νικήτρια ομάδα κέρδισε προϊόντα και εξοπλισμό.

Ανάμεσα στους επίτιμους καλεσμένους του φεστιβάλ ήταν ο Ιταλός αναρριχητής Andrea Di Bari, ο αναρριχητής που ανακάλυψε την Κάλυμνο και μετέπειτα Μέκκα της αναρρίχησης το 1997 και αυτός που άνοιξε τις 40 πρώτες διαδρομές του νησιού. Οι βραδιές με τις διηγήσεις - παρουσιάσεις των επίσημων καλεσμένων είχαν μεγάλη προσέλευση και τόσο Καλύμνιοι όσο και οι συμμετέχοντες αναρριχητές παρακολούθησαν με ενδιαφέρον τον James Pearson & την Caroline Ciavaldini να διηγούνται τις αναβάσεις τους στο όρος Kinabalu στη Μαλαισία και το Nicholas Favresse να διηγείται ιστορίες αναρρίχησης από τη Βενεζουέλα. Το φεστιβάλ ολοκληρώθηκε το βράδυ του Σαββάτου με ένα παραδοσιακό ελληνικό party που κράτησε μέχρι νωρίς το πρωί.

Ο διάσημος Ιάπωνας βετεράνος αναρριχητής Yūji Hirayama,σε μια σπάνια επίσκεψή του στην Ευρώπη δήλωσε: "Όσοι ασχολούνται με την αναρρίχηση θα πρέπει να ζήσουν την εμπειρία του φεστιβάλ, είναι υπέροχο!"

Η έκπληξη του φεστιβάλ, ο 19χρονος Αλέξανδρος Μέγγος (GER), δήλωσε εκστασιασμένος: "Ήταν σί' αλήθεια ο καλύτερος διαγωνισμός που έχω ποτέ συμμετάσχει! Η αναρρίχηση και η ατμόσφαιρα ήταν φανταστικά και πολύ χαλαρωτικά."

Για μένα ήταν η πρώτη φορά στην Κάλυμνο και έμεινα έκπληκτη με το πόσο βραχύως είναι. Γεμάτη βράχους! Τα πεδία και το φεστιβάλ ήταν πραγματικά τέλεια! σχολίασε η Melissa Le Neve (FRA).

Το The North Face® Kalymnos Festival θα επιστρέψει στην Κάλυμνο για δεύτερη φορά το φθινόπωρο του 2013. Όπως μας δήλωσε ο Simone Moro, θα γίνει κάποια προσπάθεια να μεταποιστούν οι ημερομηνίες λίγο αργότερα για να υπάρχουν καλύτερες καιρικές συνθήκες. Ωστόσο είναι δύσκολο, γιατί οι δειγματισμοί της εταιρείας γίνονται συνήθως στα μέσα Οκτωβρίου και πρέπει να είναι έτοιμο το συνοδευτικό υλικό με φωτογρα-

φίες και βίντεο. Αξίζει να σημειώσουμε πως ήδη κυκλοφόρησε η πρώτη σειρά ρούχων The North Face με την ονομασία Kalymnos! Ελπίζουμε πως το άρτια οργανωμένο φεστιβάλ και οι παράλληλες ενέργειες της παγκοσμίου εμβέλειας εταιρείας θα συμβάλουν στην περαιτέρω προβολή της Κάλυμνου ως αναρριχητικού προορισμού και θα τονώσουν τη δοκιμαζόμενη οικονομία του νησιού αλλά και της χώρας μας.

Για περισσότερες πληροφορίες και φωτογραφίες:

www.climbkalymnos.com,

<http://climbingaction.wordpress.com>

(Το μπλογκ του Χρήστου Μπουκώρου, ο οποίος εργάστηκε σαν επίσημος φωτογράφος αλλά και μεταφραστής έως και «παιδί για όλες τις δουλειές» του φεστιβάλ)

www.thenorthfacejournal.com/category/kalymnos

<http://facebook.com/thenorthface.europe>

5. Ορισμένοι από τους καλεσμένους αθλητές από τη North Face για το φεστιβάλ. Από αριστερά επάνω:

Anna Mikoushkina (RUS), Αργυρώ Παπαθανασίου (GR), Yuri Hirayama (JPN), Anna Stohr (AUT), Andre Neres (POR), Daila Ojeda (ESP), Sam Elias (USA), Iker Pou (ESP), Hansjoerg Auer (AUT). Κάτω από αριστερά: Caroline Ciavaldini (FRA), Nicholas Favresse (BEL), James Pearson (UK), Kilian Fichhuber (AUT), Barbara Zangerl (AUT), Alexander Megos (GER) (φωτό: Α. Θεοδωρόπουλος).

6. Η "κατασκήνωση Βάσης" του φεστιβάλ στο νέο ξενοδοχείο "Elena Village" στη σκιά της Grande Grotta, στον Αρμεό της Κάλυμνου (φωτό: Α. Θεοδωρόπουλος).

7. Σε ξεχωριστή θέση στην είσοδο του Κάλυμνος Base Camp το περίπτερο που φιλοξενούσε την έκθεση φωτογραφίας του εξαιρετικού Καλύμνιου φωτογράφου Νικόλαου Σμαλιού (φωτό: Γιάννης Κουλλιός).

8. Παραδοσιακοί Καλύμνιοι χοροί λίγο πριν την τελετή απονομών και το ολονύχτιο πάρτι. Το φεγγάρι μόλις αρχίζει να βγαίνει πίσω από τα βράχια της Grande Grotta (φωτό: Γιάννης Κουλλιός).

Karakoram

Το καλοκαίρι ο Hayden Kennedy, μετά την επιτυχία και τον πάταγο από τα γεγονότα στο Cerro Torre, βρέθηκε στο Karakoram μαζί με τον Kyle Dempster. Εκεί ένωσαν τις δυνάμεις τους με τον ταλαντούχο Σλοβένο Urban Novak, για μια δυνατή προσπάθεια για νέα διαδρομή στην Ανατολική ορθοπλαγιά του K7 (6934μ). Το σκαρφάλωμα αποδείχτηκε ιδιαίτερα τεχνικό και σκληρό και στα τελευταία 200 μέτρα, ο Novak έδωσε τα πάντα στην τελευταία ώθηση για την κορυφή, αναγκάζοντας τον Kennedy να παραδεχτεί το σθένος του Σλοβένου, λέγοντας ότι ήταν μια από τις καλύτερες προσπάθειες που έχει δει πάνω στα βουνά...τα κατάφεραν αλλά η όρεξή τους δεν μειώθηκε. Αφού χώρισαν τους δρόμους τους με το Novak, υποδέχτηκαν τον Josh Wharton που μόλις είχε καταφτάσει και στράφηκαν προς το Ogre I (7285μ) και τη Νότια ορθοπλαγιά...εκεί κατάφεραν σε ζηλευτό στυλ άλλη μια νέα διαδρομή... ολοκληρώνοντας μια ονειρική καλοκαιρινή σεζόν στο Karakoram, με δύο νέες διαδρομές σε δύο από τα πιο τεχνικά και δύσκολα βουνά του πλανήτη...

Το μυθικό Ogre και η νότια πλευρά του όπου κινείται η διαδρομή Kennedy-Dempster-Wharton.

Manaslu

Στις 23 Σεπτεμβρίου, ένα τεράστιο σεράκ προκάλεσε μια μεγάλη χιονοστιβάδα στη Βορειοανατολική ορθοπλαγιά του Manaslu στα 7000 μέτρα, παρασύροντας κυριολεκτικά 25 αντίσκηνα στο Camp 3 και 12 αντίσκηνα στο Camp 2...πέντε ελικόπτερα την ίδια μέρα κατάφεραν να απομακρύνουν από το βουνό 19 τραυματισμένους ορειβάτες...σε μια δύσκολη επιχείρηση... μια ακόμη τεράστια τραγωδία φαίνεται πως αποφεύχθηκε...

Θανατηφόρο καλοκαίρι στις Άλπεις

Εννιά ορειβάτες έχασαν τη ζωή τους το καλοκαίρι, επιχειρώντας τη συνηθισμένη ανάβαση στο Mont Maudit, όταν στα 4000 μέτρα τους παρέσυρε χιονοστιβάδα...και ενώ προηγουμένως είχαν παρατηρήσει ένα ιδιαίτερα ζεστό πρωινό και ασυνήθιστες συνθήκες. Συνολικά οι ορειβάτες που επιχειρούσαν την ανάβαση ήταν 28, χωρισμένοι σε διαφορετικές σχοινοσυντροφίες...οι διασώστες που έσπευσαν διαπίστωσαν το θάνατο 9 ανθρώπων, 11 είχαν τραυματιστεί ενώ 4 αγνοούνται ακόμη. Μέσα στον Ιούλιο, όμως, ο αριθμός των θυμάτων στις Άλπεις είχε φτάσει στα 18 άτομα, σημειώνοντας ακόμη τα ατυχήματα των Καταλών στο Eiger, οι Josep Salvat και Oscar Luceno, σκοτώθηκαν στη νορμάλ δυτική πλευρά του μυθικού βουνού, αφού προηγουμένως είχαν σκαρφαλώσει τη Mittellegi, ενώ στο Lagginhorn, μια από τις ευκολότερες κορυφές των 4000 μέτρων στις Άλπεις, άλλοι 5 Γερμανοί ορειβάτες βρήκαν το θάνατο δοκιμάζοντας την κλασική κόψη του βουνού.

Karakoram συνέχεια-Muztagh Tower

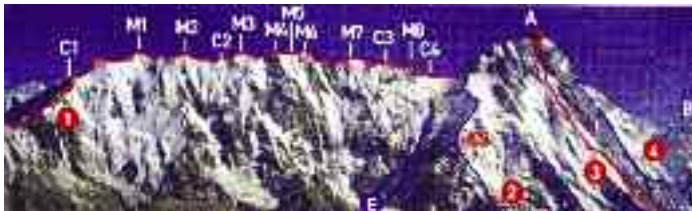
Λίγο πιο μακριά από το Ogre και το K7, στέκεται μοναχικό ένα άλλο πολύ τεχνικό και συμμετρικό βουνό το Muztagh Tower...λίγες οι προσπάθειες που έχουν γίνει για νέες διαδρομές μετά την πρώτη ανάβαση των Βρετανών το 1956 (η παλιοπαρέα των Joe Brown-Tom Patey-Ian Mc Naught Davis) και τη διαδρομή των Γάλλων (Magnone-Paragot-Contamine)... οι Ρώσοι όμως που θα επιχειρούσαν μια νέα γραμμή στο Βορειοανατολικό Σπητρούνι...βρέθηκαν και τα κατάφεραν μια χαρά... η ομάδα των Alexander Lange, Dmitry Golovchenko και Sergey Nilov έφτασαν στην κορυφή...έπειτα από ένα δύσκολο βίνουακ και έχοντας ξεμείνει από τρόφιμα...μια σημαντική επιτυχία σε ένα βουνό σύμβολο -δυσκολίας και αισθητικής.

Ο Lama σολάρει τη Les Barbares

Ο David Lama συνέχισε τη σειρά των εντυπωσιακών σόλο, αυτή τη φορά σε μια όχι τόσο γνωστή αλλά απαιτητική μεικτή διαδρομή, στη Βορειοδυτική πλευρά του Pointe Raphael Borgis, στην ορθοπλαγιά του Pre de Bar (Argentiere). Πρόκειται για τη διαδρομή Les Barbares που άνοιξαν οι Stephane Benoist και Patrick Pessi σε 5 μέρες το 2003, δίνοντας γενική δυσκολία ED (VI, A2) στα 500 μέτρα της. Είναι η πρώτη σόλο επανάληψη της γραμμής, μια επανάληψη που κράτησε 13 ώρες. Μετά τα τεχνητά (A2) ο νεαρός Lama κατέφυγε σε ένα pendulum (εκκρεμές) για να αποφύγει τις τελευταίες σχοινιές, αλλά εκεί τα πράγματα ήταν ακόμη πιο δύσκολα, τελικά τα κατάφερε ανοίγοντας μια παραλλαγή της διαδρομής, αλλά μάλλον θα θυμάται για καιρό τη σχοινιά που τον υποχρέωσε σε μια μάχη μιάμισης ώρας για να καταφέρει να καλύψει 50 μέτρα και να φτάσει στο επόμενο ρελέ.

Το Muztagh Tower από τη Νοτιοανατολική πλευρά του. Μια από τις εντυπωσιακότερες κορυφές του Karakoram.

Επάνω. Η τεράστια κόψη Mazeno στο Nanga Parbat. Η τελευταία από τις μεγάλες κόψεις που βρήκε επιτέλους μια ολοκληρωμένη διάσχιση. Ένα από τα Last Great-problem των Ιμαλαίων.

Nanga Parbat

Σε μια δύσκολη αποστολή που κράτησε ένα μήνα... οι Sandy Allan και Rick Allen, μαζί με τους Lhakpa Rangdu και Lakpa Zorok, κατάφεραν την πολυαναμενόμενη και πρώτη ολοκληρωμένη διάσχιση της τεράστιας κόψης Mazeno, στο Nanga Parbat (8125μ), ένα από τα τελευταία δυνατά project που είχαν απομείνει στις 14 οχτάρες κορυφές του πλανήτη. Πρόκειται για μια κόψη 10 χιλιομέτρων, τη μεγαλύτερη από τις γνωστές κόψεις στις οχτάρες κορυφές, με την πρόκλησή της να συγκεντρώνεται σε 8 ενδιάμεσες κορυφές που πρέπει να ξεπεραστούν και με την υποχώρηση να φαντάζει αδύνατη από τη μέση του εγχειρήματος και μετά... από την πρώτη Γαλλική προσπάθεια το 1979, έχουν ακολουθήσει αρκετές ακόμη...όπως αυτή του Doug Scott το 1992, που κατάφερε να διασχίσει τις 3 από τις 8 κορυφές πριν υποχωρήσει και αυτή των Steve Swenson και Doug Chabot, που κατάφεραν να σκαρφάλωσαν τις 4 από τις ενδιάμεσες κορυφές της κόψης και έφτασαν στην ένωση με την Schell Route, αλλά δεν συνέχισαν για την κορυφή εξουθενωμένοι από την υπερπροσπάθεια. Είναι η πρώτη φορά που ορειβάτες στάθηκαν στην κορυφή του Nanga Parbat, αφού όμως προηγουμένως σκαρφάλωσαν μια προς μια και τις 8 κορυφές της κόψης Mazeno... σίγουρα μια από τις μεγαλύτερες διαδρομές που έχουν κατορθωθεί σε αυτό το υψόμετρο (μέσο ύψος της κόψης 6500 μ) και σε αυτό το στυλ... μια ατελείωτη διαδρομή επιτέλους ολοκληρώθηκε...

Latok II

Μια ομάδα νεαρών και ταλαντούχων Γάλλων αλπινιστών (Mathieu Maynadier, Sebastien Ratel, Bletton Antoine και Pierre Labbre) κατάφεραν να ανοίξουν την καλοκαιρινή σεζόν στο Karakoram εντυπωσιακά, μια νέα γραμμή σε αλπικό στυλ στο δύσκολο, απομονωμένο και τεχνικό Latok II (7108μ) πάνω στην τεράστια (2000 μέτρα) Νοτιοδυτική πλευρά του. Η Theoreme de la Peine χαράζει ένα νέο δρόμο πάνω στο βουνό με γενική δυσκολία ED και τεχνικές δυσκολίες M5. Ο Maynadier που είχε προταθεί για τα Piolet d Or του 2011, με την ανάβαση στη Νότια πλευρά του Lunag (Nepal), οδήγησε με μαεστρία το σκαρφάλωμα στον τοίχο που οριοθετεί και το στυλ της διαδρομής, κάπου στα μισά του ...ταξιδιού τους (18 ώρες σκληρό σκαρφάλωμα), ενώ συνολικά 5 μέρες στάθηκαν τελικά αρκετές για να καλύψουν τα 2000 κάθετα μέτρα που χώριζαν τον παγετώνα από την κορυφή του Latok II. Η διαδρομή τους είναι η πέμπτη που χαράζεται στο βουνό, με πιο γνωστή την περίφημη Tsering Monsong που είχαν ανοίξει το 1997, η ομάδα των Alex Huber, Thomas Huber, Conrad Anker και Toni Gutsch.

Το τεράστιο Latok II με τη νοτιοδυτική ορθοπλαγιά του. Η νέα γαλλική διαδρομή κινείται στο διξίο τμήμα με τις μικτές συνθήκες δεξιά από το μεγάλο τοπίο και την Tsering Monsong του Huber-Anker και Gutsch.

Arwa Spire

Ο Ελβετός Roger Schaeli, γνωστός από τις περιπέτειές του στο Eiger και όχι μόνο, κατάφερε μια όμορφη ελεύθερη ανάβαση στο Arwa Spire των Ινδικών Ιμαλαίων (Garwhal). Έχοντας δίπλα του το Simon Gietl, κατάφεραν να επαναλάβουν τελείως ελεύθερα τη διαδρομή (Fior di Vite 800μ) που ο ίδιος ο Schaeli είχε ανοίξει το 2002 (με τους Bruno Hasler και Stefan Harvey- χρησιμοποιώντας όμως τακτικές σταθερών σχοινιών). Οι τελικές δυσκολίες της ελεύθερης εκτέλεσης ήταν υψηλές -7a, M5- 90a και η ...αξιοπρεπής ασφάλιση των σκληρών σχοινιών, ήταν πολλές φορές απλά αδύνατη. Στην πρώτη προσπάθεια να ελευθερώσει τη διαδρομή του, ο Schaeli, ένα χρόνο πριν, έφερε μαζί του και τον καμεραμάν Daniel Ahnen, ο οποίος σκοτώθηκε και η αποστολή ματαιώθηκε. Η τελική επιτυχημένη προσπάθεια στη διαδρομή, ήταν φυσικό να αφιερωθεί στον άτυχο Ahnen και ένα μετάλλιο με το όνομά του, θα κοσμήει στο εξής την κορυφή του Arwa Spire.

Το εντυπωσιακό Arwa Spire.

Το φαινόμενο Honnold

Τον περασμένο Ιούνιο, ο ασταμάτητος Alex Honnold σόλαρε το περίφημο Yosemite Triple Crown, σε μόλις 18 ώρες και βέβαια μιλάει για το σκαρφάλωμα σε El Cap, Half Dom και Mt Watkins μαζί σε μια προσπάθεια. Σκαρφάλωσε κατά το 90% ελεύθερα, χρησιμοποιώντας κάποια τεχνητά μόνο για να ξεκουραστεί. Μετά το νέο επίτευγμα δήλωσε λίγο περίεργα ότι το να σολάρει σε τέτοιους τοίχους, του φέρνει νύστα, πράγμα που μάλλον φανερώνει ότι ετοιμάζεται για κάτι πολύ πιο μεγάλο. Τι να περιμένουμε από το φαινόμενο Honnold...μάλλον πολλά ακόμη.

Shiva

Ο Θρυλικός Βρετανός αλπινιστής Mick Fowler (50 και βάλε πια) μαζί με τον Paul Ramsden, δίδαξαν για μια ακόμη φορά το πνεύμα του αλπινισμού στους νεότερους, με μια ακόμη νέα γραμμή στα Ινδικά Ιμαλάια, πιστοί στις αρχές τους- όμορφα τεχνικά και απομονωμένα βουνά- αλπικό στυλ-σκληρό σκαρφάλωμα. Αυτή τη φορά σε 7 μέρες σκαρφάλωσαν το Prow of Shiva (6142μ) στο Pangri District και για ακόμη 2 μέρες καταρριχθήκαν στην ανέγγιχτη Νοτιοανατολική πλευρά του βουνού. Το Shiva δεν είναι ένα εύκολο βουνό, ακόμη και για να φτάσεις στη βάση του. Μόλις το 1988 η Junko Tabei (η πρώτη γυναίκα στο Everest το 1975) κατάφερε την πρώτη ανάβασή του. Οι Fowler και Ramsden όμως εντυπωσιάστηκαν από την ποιότητα που βρήκαν, ήταν το καλύτερο αλπικό σκαρφάλωμα της ζωής τους...άψογος γρανίτης, απολαυστικό σκαρφάλωμα κατευθείαν στην κορυφή, ED+ γενική δυσκολία και γεωμετρικές ρωγμές χτισμένες με πάγο... ήταν απλά ένα όνειρο. Ο Fowler θυμίζει τις καλύτερες χειμερινές προκλήσεις στο Ben Nevis ...με τις τεχνικές δυσκολίες να γυροφέρνουν κοντά στα όρια των ικανοτήτων μας, η επιτυχία βρισκόταν σε ένα λεπτό σημείο μέχρι την τελευταία στιγμή... δεν θα μπορούσε να εξελιχθεί καλύτερα.

